

Nr 97.

Av herr **Hult** och greve **Hamilton, Alexander**, om åvägabringande av utredning i fråga om beredande av möjlighet för skattskyldig till anstånd med erläggande av utskylder, som belöpa å taxerat belopp, varom tvist pågår.

Enligt beskattningsslagarnas bestämmelser skall en var skattskyldig debiteras utskylder efter av vederbörande prövningsnämnd fastställd taxering. Över prövningsnämnds beslut i taxeringsärendet äger emellertid skattskyldig anföra besvär, men oberoende härav skall debitering och uppbörd verkställas även beträffande belopp, varom tvist uppstått. Följden kan bliva, att skattskyldig nödgas utgiva skatt till högre belopp, än som slutligen visar sig bort utgå.

Detta kan för skattskyldig medföra verkligt allvarliga olägenheter, i synnerhet i de fall då taxeringsmyndighet fastställer taxering till avsevärt högre belopp än det av den skattskyldige uppgivna. Det torde vara känt, att ett sådant förfarande många gånger tillämpats, synnerligast under krisåren. Ett i pressen under sommaren 1917 synligt fall från Västerås torde hava väckt särskilt uppseende. Vederbörande prövningsnämnd höjde nämligen en skattskyldigs i behörig ordning deklarerade inkomst med ett belopp av mer än 6.000,000 kronor, varå skatten torde belöpa sig till omkring 3,000,000. Om det redan tidigare visat sig vara obilligt att uttaga den del av skatten, som belöper å taxerat belopp, varom tvistas, så framstår numera denna obillighet ännu hårdare, då det rör sig om skattebelopp, vars utgivande måhända kan i grunden hota den skattskyldiges ekonomi.

Men om det för skattskyldig måste vara olägligt att i vissa fall utgiva skattebelopp, varom tvist pågår, så torde det även för skattemottagaren vara ur vissa synpunkter olämpligt att, såsom författningen nu bör ske, bestrida utgifter med skattemedel, som sedermera eventuellt måste återlämnas. Något vidare inflytande på den statliga beskattningen lär det på

pekade förhållandet icke medföra, men annorlunda ställer det sig för vederbörande kommuner och övriga skattemottagare. Härvidlag kan detta missförhållande verka skadligt och framförallt orättvist, i synnerhet i de fall då större skattebelopp skall återbetalas genom tillskott av skattskyldiga, som icke tidigare åtnjutit skattelindring på grund av den för högt satta taxeringen.

Att emellertid bereda skattskyldig lättnad i berörda hänseende är tvivelsutan en ganska invecklad och kinkig sak; dock torde kunna ifrågasättas, huruvida icke billighet och rättvisa kräva ett övervägande av möjligheten och lämpligheten, att skattskyldig medgives rätt att i vissa fall och under vissa förhållanden ställa säkerhet för tvistigt skattebelopp.

Men hela spørsmålet torde böra underkastas en grundlig och allsidig undersökning i ändamål att ernå en lösning, som såväl bereder lättnad för den skattskyldige som ock tillgodoser skattemottagarens berättigade intressen.

Med anledning av vad sålunda anförts, hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t låta verkställa utredning huruvida, i va mån och på vilka villkor skattskyldig må beredas möjlighet till anstånd med erläggande av utskylder, som belöpa å taxerat belopp, varom tvist pågår, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen föranleder.

Stockholm den 26 januari 1918.

Adam Hult.

Alexander Hamilton.
